

Leidžia Spandos b-vė
„Sviesa“

Redakcijos ir Administracijos
adresas:

„LIETUVIS BRAZIL“

Rua Bandeirantes, 92
(Bom Retiro)

Caixa postal, 1764.
S. Paulo.

LIETUVIS BRAZILIJOS

JORNAL LITHUANO

Atsk. numeris 300 reis

Prenumeratos kainas:

Brazilij metams — 10\$000

pusei — 6\$000 atskiriems

nėnesiams po 1\$000

Užsienin: metams — 20\$000

pusei metų 12\$000.

Redaguojama
L. Gaigalas.

4-ti METAI.

SÃO PAULO, 1932 m. Liepos - Julio mėn. 30 d.

NR. 30 (186)

Reikty būtina mūsų moterims organizuotis.

Turėjome įvairių organizacijų, kurios siekė įvairius tikslus, įvairiais būdais. Vienos tokių organizacijų beveik, kitos tebesiorganizuoja, žadėdamos ateity savo veikimą mūsų kolonijos kultūriname gyvenime išplėsti, tik apie mūsų moterų organizaciją ligi šiolei niekas neprabilo. Nei „mirusiųjų“ nei gyvųjų organizacijų tarpe tokios neteko pastebėti. Tartum lietuvių moterims jokių teisių neturėtų, arba tartum kitos moterys nebūtų dalyvavusios Lietuvos Moterų organizacijose. Taip manydami labai stambiai klaidą padarytume, kadangi daugelis mūsų moterų ir panelių Lietuvoje mielai dalyvavo įvairiose moterų organizacijose ir šiaip visuomenės darbe. Pagalios, ir teisių atžvilgiu Lietuvoje moteris aukščiau pasitvyrė ir už šio krašto moteris: brazilės neturi balsavimo teisės, o Lietuvoje gyvendamos mūsų moteris už tuos ar kitus politinius sąrašus balsuodavo, vadinas, nei Seimam atstovus rinkti mūsų moteris Lietuvoje galėjo.

Kai kam gali atėti galvoni mintis, kam reikalingos moterų organizacijos išsivijoje, kur jos atstovų rinkti Seimam vis tiek negalės? Tai dalinai tiesa, kad išsivijoje nei mūsų vyrų nei moterų politinių teisių negali turėti, tačiau vi suomeniškame darbe mūsų moteris turi lygias teises su vyrais, todėl jos ir gali ir privalo turėti savo organizacijas, kurios rūpintųsi mūsų moterų reikalais išsivijoje. O kad tokių reikalų yra, tai ir toli neieskodomai mes pastebėjome.

Daugelis jaunesnių moterų ir panelių visomis išgalėmis stengiasi savo šeimai padėti, ypač turint galvoje dabartinius sunkius bedarbėš laikus. Vienos ieškoosi darbo įvairiose dirbtuvėse, kitos tarnaudamos mieste. Ir vienoms ir antroms dažnai esti labai sunku ne tikai darbą susirasti, bet ir susiradus — savo teises apginti prieš dažnai pasitaikomą nesąžiningą išnaudojimą visokiems būdais.

Visiems žinoma Lietuvoje šv. Zitos organizacija visuose miestuose ir miesteliuose turi savo skyrius, kurie rūpinasi moterų — tarnaičių reikalais. Kau ne žitiētės turi savo namus — viešbutį, savo skalbyklą, valgyklą, ligoninę, koplyčią, savo kasą nelaimingais atsitikimais ir visokia meraliaę ir teisinę pagalbą. O ką gi turi mūsų moteris čia Brazilijoje? Liūdama prisipažinti, kad nieko neturi.

Visiems teko girdėti apie latvius baptistus, gerai įsigyvenčius kolonijose „Naujoji Odesa“ ir „Varpa“, tik gal retas tėra girdėjęs, kad latviai tas kolonijas įsigijo dėka savo moterų organizotam darbu miestuose. Buvo gi šitaip. Latviai, tiesa, prieš kelis dešimtų metų pigiai perkosi žemes, tačiau pinigų išimokėjimui pas tuos latvius nebuvo, o jei kiek kuris ir turėjo, jie buvo reikalingi pirktime ūkyje inventorium įsigyti, sėkloms ir pirmiems metams pragyvenimui. Tuomet jiems pagalbon atėjo latvės — moteris, kurios dirbo miestuose, tarnaudamos ir savo uždarbiu mokėdamos už įsigytas žemes. Nepraėjo septyni metai ir latviai tapo kolonijų savininkai. Išimokėję už žemę,

latviai nepasiėmė iš miestų savų moterų, nes jos, būdamos organizuotos, įsigijo čia gerą vardą ir galėjo gerai pelnytis.

Mums visai nėra reikalo savas moteris organizuoti baptistų pavyzdžiu, nes anot to posakio: «kas ruskiui «svėika», tai vokiečiui «kaput», bet kad ir mūsų moteris nieko negaidamos susiorganizuoję, tai būtinas reikalas.

Visų pirma, mano nusimanymu, turėtų būti sudarytas moterų sąjunga centras, kuriam būtų galima pavesti ar tai žitiētųjų ar kitokių pavyzdžių moterų registracija. Suprantama, čia turin galvoje tik tas moteris ir paneles, kurios del skurdaus gyvenimo šeimoje yra priverstos ieškotis darbo, tarnystės miestuose.

Turint tokį moterų sąjungos centrą, galima būtų apsisaugoti nuo išnaudotojų, o ir patys samdytojai žinotų ar kreiptis, kas darbininkę ar tarnaitę rekomenduoja, pagalios, pajustų kad yra įstaiga, kuri gali užsistoti už nukriaustąją.

Vokiečių kolonija S. Paulo, jau nekaltant apie kitas, daug visu kuo už mūsų šalis stipresnė ir turtingesnė, tačiau ir vokiečių moteris turi savo organizaciją, kuri daugeliui padeda, tai «Deutschen Frauen Hilfsverein». Vokietės ir galėdamos geriau už mūsų moteris apsisaukoti, vis tik randa reikalą organizuotai save apsidrausti nuo visokių gyvenimiškų negerovių, juo labiau tas reikalą mūsų moterims.

Ligi šiolei nebuvo girdėti, kad bent dvasios atžvilgiu mūsų moteris būtų susilaukusios kokios paramos iš mūsų kunigo. Jis praverčia besisvečiuodamas paveseliais, pakrikštiniiais, bet nieko rimtesnio šituo reikalu nėra padaręs. Tačiau, jeigu kunigas nemoka ar nenori pakrikusį kas sau moterų būrį organizuoti, būtina reikla pačioms moterims tuo susirūpinti, susaukti tuo klausimu kuoskaitlingiausių moterų susirinkimą ir pradėti veikti organizuotai, nes tik vienybėje tėra galybė.

Gražas darbo tokioje moterų organizacijoje turėtų mūsų mokytojos, padėty joms ir kitos, turėdamos daugiau laisvesnio laiko dirbti organizacinį darbą, tik bereikia visoms moterims sukursti, išsijudinti iš apatiško snaudulio, nes niekas kitas jūsu negelbės, jeigu pačios nenorėsite savęs gelbėti svetimame krašte, svetimųjų tarpe.

Kiek gi šiandie mes matome pakrikusių šeimų, pamestų žmonių su mažais vaikais, ar gi jais nereikia kai kam pasirūpinti? O kaip gi tai padarysi, jei ne per organizaciją, kuriai kaip tik derėtų savo nelaimingomis sesėrimis susirūpinti.

Mūsų laikraščio puslapiui šitam klausimui svarstyti visuomet bus atviri. L.

„LIETUVIS BRAZILIJOS“
— ISEIVIO DRĄGAS

PASAULYJ

Paraguajus su Bolyvija kariauja

Tarp Paraguajus ir Bolyvijos karo veiksmai dar nesustaadyti. Tarp vienos ir kitos valstybių kariuomenių. Choco provincijoj eina smarkūs susirėminimai. Daugelis valstybių, kurių tarpe ir Brazilija, deda pastangas susiginčijusius šalis sutaukinti.

Sovietai su lenkais pasirašė nepuolimo sutartį.

Padio praneša iš Berlyno, kad šiomis dienomis Maskvoj pasirašyta tarp Sovietų Rusijos iš Lenkijos nepuolimo sutartis. Tai vienas žygis pasauinei taikai ilgiau išlaikyti.

Manuelį laidos Lisbone

Paskutinio Portugalijos karaliaus Manuelio II, neseniai mirusio Anglijoj, kūną Anglų karo laivu „Condor“ veža palaidoti į Lisaboną.

Gorgulovs nuteistas mirti.

Radio pranešimu iš Paryžiaus, šiomis dienomis įvyko paskutinis Gorgulovo, nužudžiusio Prancūzijos prezidentą P. Doumergę, teismas Gorgulovas nuteistas mirti ant gilotinos.

Laikė teismo sprendimo paskelbimo, teismo salėje buvo apie šimtą įvairių šalių žurnalistų.

Siantė didelis viesulas

Radio žiniomis iš Buenos Aires, šiomis dienomis ant Paraguajaus sostinės Assumpcio siantė nepaprastai didelis tropiškas viesulas. Priemiesčiuose sugriauta daug namų ir šiaip padaryta daug žalos.

Urugvajaus vyriausybės krizis

Del kilusio konflikto su Argentiną šiomis dienomis pasitraukė Urugvajaus užsienių reikalų ministeris Blanco. Manoma, kad jį pasekė nekurie ir kiti ministrai.

Vokietijoj vis neramu

Radio žiniomis, Vokietijoj kruvini susirėminimai tarp komunistų ir Hitlerininkų tebesitęsia. Prezidento Hindenburgo įsakymu, Prusijoj paskelbta karo stovis.

Mirė aviacijos tėvas

Šios savaitės pradžioje mirė Santos Ouaraja Dumont, vadinamas aviacijos tėvas. S. Dumont laikinai palaidotas São Paulo, iš kur revoliuciniai pasibaigus bus paveztas į Rio de Janeiro.

Ir Sovietai rengiasi lėkti į stratosferą

Leningrado aviacijos dirbtuvėse statomas naujas aparatas lėkti į stratosferą. Šiuo aparatu tikimasi pakilti aukščiau už prof. Pikardą, kuris šioj srityje yra sumušęs pasaulinį rekordą.

Kronika.

Prisimena praeitį

Villa Anastacio. Jei žvingterėti į šio. São Paulo prietenesio lietuvių gyvenimą, aiškiausia galima įžūrėti žymią permainą jų tarpusavio santykiuose. Kad anksčiau šiame kampely girtavimas ir nuolatines peštynes buvo įję į madą taip, kad nei vieno šventadienio be to negalėta apseiti, tai paskutinių poros metų bėgyje, tatal buvo retenybė.

Bet vistik ats randa ir dabar vienas, kitas didvyrių besistengiančių, apsvaiginus savo protą pingute, prisiminti truksmingus praeties laikus.

Praeitį sekmadienį r. Costo Pinto pas Lietuvį S., buvo mažutis išakštymas peržiuvusių gerklųjų, kuris vėliau išbujoję į gera stiklo pločio pingutės šrove, slenkančią gerklėmis giminių, draugų ir pažįstanų.

Žmonės linksminosi ir malonėjosi gerybėmis šios ašarų pakalnės — ir, kad ne tas nelemtas fizikos dėsnys, būtų viskas gerai.

Mat, yra žinoma, kad kiekvienu slenkanti srovė įkaitina laidus, nuo kurių įkaista kiti kūnai ir gaunasi veikimas. Taip pat atsitiko ir čia, įkaitus nuo pingutės organizmui radosi staigūs judėsimai, vėliau virtę peštynėmis.

Pradžioje šiame „moderniškame šokyje“ dalyvavo tik pušurniai J. ir B. P. čia, bet vėliau prisidėjo ir daugiau. Prsidėjo tikras „uroganas“, kuris praėjo vis tik ailingai.

Didelių aukų nebuvo, nukentėjo tik kaikurios šokėjų kūnų dalys. Šeiminiukui padaryta kiek didesni nuostoliai, nes nuo atmosferos spaudimo iššokinėjo langai.

Vadinasi, žmonės prisimena truksmingas praeties laikus.

A i - j a i.

(tąsa 4 pusl.)

Pranešimas

Bom Retiro Vysk. M. Valančiaus lietuvių pradžios mokykloje rua Bandeirantes, 92, š. m. rugpjū 10 mėn. 7 dien. sekmadienį 2 val. po pietų, svarbiems mokyklos reikalams aptarti, šaukiamas tos mokyklos mokinių tėvų susirinkimas. Visų tėvų dalyvavimas būtinas.

Mokyklos Valdyba.

DĖMESIO!

Su 29 numeriu pradėdama spausdinti labai įdomų p. A. M. parašytą nuotykių romaną „EKSPEDICIJA Į AMAZONOS KRAŠTĄ“.

Šiame romane aprašomi lietuvių mokinių sensacingi nuotykiai. Nepraleiskite neperskaite nei vieno «Lietuvis Brazilijoj» numerio.

Kas bus, kas nebus,
bet Lietuvos neprazul!

Patikimiausias patarėjas yra
mūsų
Bankas
Lietuviu skyrius
 visad pasiruošęs jums padėti žodžiu ir darbu
APLANKYK SAVO TAUTIETI
 ŠIAME BANKE
BANCO GERMANICO
 Rua Alvares Ponteado 17, kertė Rua Quitanda.

Vingiai

Kaip paukštis, parištis sparnais negali skristi, taip siela, alkoholiu girdoma, nepajėgia į aukštį kilti.

Pats didysis girtuoklis yra tas, kuris geria po truputi.

Pasigalėjimo verta ta motina, kuri vaikus auklėja vienais pabučiavimais.

Kūno geismams pataikavimas — sielos marinas.

Knyga — tvirtovė; ji gina žmogaus asmenybę.

Brolį, jei nori suprasti tikro gyvenimo keltą, ieškok jo knygų lapuose!

Knyga — tai ištrokusiems gerti vandens šaltinis, bet dvasios aklietė, dažnai jo nepastebėdama, pro šalį eina.

Brolį, jei tau siela gelia, gydyk ją žmoniškumo darbais.

Laisvė ir despotizmas — lygūs draugai, nes jie abu mita žmonijos krauju ir gyvybe...

Tas vertas pasitikėjimo, kas, daug nežadėdamas, viską išteisi.

Neklausykite tų pranašų, kurie šaukia naujai gyventi, patys seniems dievams tarnaudami.

Kas gi čia kalčiausias?

Liepos 23 d. numery «L. Aidas Br.» pasipiktindes Argentinos lietuvių — komunistų laikraščio „Rytojus“ eilinė provokacija, klausia — „Kas išdavikas?“ Ir čia pat savo skaitytojams nurodo kaltininką, A. Petruiti, esant provokatorium... Nesilaim mes teisėjų pareigos kad A. Petruiti pasmerkti, prikeriant jam komunistų provokacijas, tačiau esame tikri kad ir K. Uckus savo provokacijomis yra gerai susitęsęs.

1930 m. lapkričio 29 d. K. Uckus savo laikrašty rašė pakartotinai, kad buvusius garsininkus bei komunistus, kurie buvo anamet prie «Garso» prišlapė, policijai skundes kun. J. Valaitis, už ką kun. J. Valaitis K. Uckų buvo patraukęs toisuan.

1932 m. sausio 16 d., tas pats K. Uckaus laikraštis jau buvo suradęs «tikruosius» komunistų išdavikus, kuri neva surinkę 3.000.000 pinigų suintiesimas išlaisvinti tik nieko nepadarę, o pinigus pasisavinę...

1932 m. liepos 23 d. K. Uckus vėl rašo apie provokacijas, tik šį kartą jau bekalba apie vieną A. Petruiti... Sutraukus šitas «L. Aido Br.» žinias kruvon, gauna ne labai negražų patiektų žinių mišinį: nebežinia, kas ištis yra provokatorius, nes kartą K. Uckus tvirtina, kad tai buvę kun. J. Valaitis su st. Puišiu, kitą — kad tai buvę kitoki provokatoriai (skaityk L.

Aidas Br. 83 nr. antgalviu «Politiniai aferistai», dabar vėl Uckus naują provokatorių nurodo... Klausimas, iš kur pas Uckų visos tokios žinios apie provokacijas ateina, ir kodėl Uckus kiekvieną kartą vis „naujus“ provokacijas suranda? Jeigu Uckaus įvairių laikų suminėti asmens buvo komunistų provokatoriais, tai reikėjo taip ir pasakyti kad tai buvo Jonas, Petras ir Ado pas.

Dabargi, kai Uckus nuo vienu «provokatorių» šokinėja ant kitų, kas kart naują, tai ir netolregis žmogus galvą pakrapštys ir paklaus K. Uckaus: o iš kur, pone, gauni visas žinias apie provokacijas? Jeigu pirma rašė, kad kun. Valaitis, o paskui nurodė net visą būrį, o vėl paskui — vėl naują, tai kurisgi jų tikras provokatoris? Daleiskime, kad bent vienas iš suminėtu buvo, anot Uckaus tvirtinimu, tikras provokatoris, vadinasi kiti visi nekaltai Uckaus laikrašty buvo šmeižiami. To kia yra sugretintų Uckaus tvirtinimų išvada. Tik mes niekad nepastebėjom, kad Uckaus laikraštis būtų atšaukęs šmeižtus prieš tuos žmones paleistus, kurie jokiomis provokacijomis neužsiiminėjo, kaip pavazd. kun. J. Valaitis.

Ką už rankos natveria bevagiant karte, sakoma kad jis yra vagis, taip pat, kas kartą yra viešai pamėlavęs, apie tokį sakome, kad jis yra melagius, Uckaus laikraštis tris kartus skelbė žmoanms apie provokacijas, ir visus tris kartus jis vis «naujus» provokacijas mini, vadinasi ir čia yra gerai primėlavęs, nes negi galima jam tikėti, kad šandie Jonas, vakar Stepas o ryt bus gal koks Klemensas provokatoris. Taip žmoanės niekur nedarė, kai jų sąžinė yra visi gryna, todėl mes visiškai negalim patikėti ir paskutinei Uckaus provokacijai, žinodami kad dar taip neseniai Uckus, Duktus ir Petruitis bu davę «geri» tavoričiai prie vieno stalo, prie vienos alaus bonkos. Jeigu pastaroju metu jie ir būtų tarpusavy susipykę, susibarė o gal net ir susipešė, tai, jei tai atsitiko gerokai įkaušus, negi gali žmogus pykti: juk sakoma, kad girtas ir kvailas yra tas pats.

Tiesa, labai yra šlykštus daroas provokacija, jos ypač mums reikia vengti, bet vargu bau K. Uckus turi teisės šauktis visuomenės užtarino, pats bū damas visos didžiausių provokatorių mūsų kolonijoje. Buvo, matoma, Uckus pamiršęs, kad lazda turi du galu. Nekask, Uckuti, kitiems duobės, matai kai patį rytojeičiai jon murkdoo... Nedaryk kitiems to, kas tau pačiam nemėli. Provokavai — provokavai kitus, o dabar ir tavo, nabagėli, išprovokavo... Kas vėją pasėja, andrą nupiaus.

Žinių žinėlės

— Jei vieną gražią dieną pašalin-ti nuo darbo visas mašinas, tai jų dar-bui pakeisti reikėtų pastatyti 638 milijonus naujų darbininkų. Elektros sri-ty tektų pastatyti 338 milijonus žmonių geležinkeluose — 127 mil., žemės ūkyje — 73 mil., fabrikuose — 70 mil., ka-syklose — 18 mil., automobilių pramo-nėj — 12 mil. žmonių.

Be šių 638 milijonų, dar reikėtų bent penkis kartus daugiau, negu dabar inžinierių, mechanikų ir įvairių specialistų.

— Kas met nuo rūdžių dingsta 22 milijonai tonų geležies, kas sudaro 30 milijardų milreisų nuostolio.

— Visame pasauly yra išviso au-galų, priskaitant grybus ir bakterijas 221.500 rūšių.

Drugelių yra 100,000 rūšių. Uodų yra 470,000 rūšių. Jie sudaro beveik 80% visų gyvių pasauly.

Gamtininke prof. Andrews'o ap-skaityvimu vidutiniame skruzdėlyne gyvena 8,500 skruzdėlių. Jas „valdo“ 10 karalienių.

— Narams dirbantiems negiliai po vandeniu, išrastas prietaisas, kuris susideda tik iš šalmo ir vamzdelio, tie-kiančio tyrų orų. Užsienioose pajūrių kurortuose, tokie šalmai išnuomojami besimaudančiai publikai, kuri už mažą mokesčių gali pasivaikščioti jūros dugnu ir pamėginti ypatingų įspūdžių.

— Rusų karo mokslo įstaigoms labai trūksta savų grynai komunistiškų profesorių bei lektorių. Tik labai ne-tyčmus nuosiūmis karo mokslo ir spau-dos darbininkų yra „savieji“; apie 80% tokių darbininkų yra buv. caro kariuo-menės karininkai. Jų tarpe 32 genero-lai. Beveik visi jie savo laiko bėpar-tyviais.

— Visoj Vokietijoj šiuo metu yra 1506 muziejai. Iš jų 45 nuosiūmėti yra kraštotyros muziejai, 26% — senovės muziejai, 15% — gamtos, 9% — dai-lės ir likusių kitų sričių muziejai.

SPAUDA MŪSU GALYBĖ.

Ekspedicija į Amazonos kraštą.

A. M.

Nuotykių romanas.

(tąsa) II.

MISS ASTORAITĖ.

Sunkus scenos uždangalas nusilei do. Milžiniškuose namuose visa su-kruto, lyg palėstas skruzdėlynas. Iš minkštų sėdynių pasipylė ir foja fra-kuoti vyrų ir nuogais pešiais ir auksu žibantių moterys. Atmosfera pasidarė tvanki nuo kvėpalų ir kitų moderniškų moters tualetų reikmenų. Meškutis skabėjo prie raudonų uždangalų užleis-to ložės. Prie pusiau atvirų ložės du-rų, tarp po šalį einančių teatro lanky-tojų, stovėjo d'Andrada. Pamatęs Meš-kutį, jis žengė žingsnį pirmyn ir paėmė jį už rankos „Reikalai gerai, aš jau pasakiau, kad Tamsta esi dvarininkas iš Paranatingos“.

„To sakyti aš Tamstos neigaliavau“ „Nuolaukia atsiprašau“, nusijuokė d'Andrada, „bet Tamsta esi neperkal-bamas ir per daug įsivaizduoji. Už tuos pinigus, kuriuos turėtum išleisti atski-rai ruošdamas žygį į Tapajozą sritį, lengvai gali įsigyti reikiamą dvarą. Žodžiu sakant, Tamsta ramiai gali būti gamtininku Meškučiu, bet dalyvaui

bodus! Jie laiko rankoj bloknutus ir sėdi ant kedės kampe. Bet Tamsta sė di, kaip tikras džentelmenas!“

„Man tinka, kad Tamsta, ameri-kietė, mane sunkias gyvenimo ir dar-bo užgrūdytą europietį vadini džentel-menu“, greit sušneko Meškutis, patrauk-damas lūpas į viršų. „Aš pasistengsiu kad Tamstai šiuo atvilgiu nereikėtų nusivilti per visą šį mūsų pašnekėjį.“

— Oi, aš kita ir nesitikiu! Tai būtų labai nuobodū“ nusijuokė Miss Astoraite.

— „Tadčiau visa gali kilti... aš noriu dalyvauti jūsų ekspedicijoj.“

— „Tai jau man sakė Senjoras d'Andrada. Tamsta, kaip fazenderis moki mums reikalingas indijonų tar-mes, taigi esi labai reikalingas. Aš atėjau iš Naujorko gauti keturius ver-tėjus, dar daugiau tokių atsirastų čia vietoj, bet visi man netinka: vieni ju 60 metų, bijo gyvūnių ir drugio, o kiti mokslo žmonės...“

„Mister Billis yra fazenderis“ pas-kučėjo d'Andrada su pastaba. „Visi tariamieji pavojai jo nebaugina, nes Florestas Virginijoj yra jo namai“.

— „Tiesa. Labai tai malonu. Mokyto žmogaus aš nenorėčiau imti. Iš kitos pusės, žinoma, mokytas vertė-jas man geriau, pasikalbėjimams su in-dijonų giminėmis, negu mulatas, kuris apie Amazonos kraštą neturi nė ma-žiausios nuovokos. Tur būt, Tamsta žinai galutiną mano žygio tikslą?“

— „Jei neklystu, manai iširti pa-sakiškas aikeaambanas, kurias mini

pirmasis keliautojas į Amazoną, Orela na.“

— „Ta pa... tas moteris, kurios vie nos gyvena. Dar yra Amazonos sri-ty, daugybė giminių kurios turi moteriškus valdovus, kaip, pavyzdžiui, mandurukai. Prieš keletą metų man teko skaityti etnografo Jono Meškučio veikalas, kuris plačiau atidarė mano akiratį Amazonos srity. Gal būt man pavyks gauti žinių patiesinamui moterų privile-gijoms mano tėvynėj.“

„Labai tai smalsu. Tamsta esi narys Naujorko geografiškos draugijos, todėl, tur būt, turi visas priemones sa-vo žygio sekmingumui?“

„Viskas tvarkoj“, gyvai atsakė Miss Astoraite. „Mes nebijome nei gyvūnių, nei žvėrų, nei ligų. Mane ly-dės 50 žmonių, ginkluotų moderniškiau-siais ginklais, net kulkosvaidių turėsi-me Naujorko „Bakteriologijos Institutas“ aprūpino geriausiais vaistais nuo drugio ir dizenterijos, turim stipriausių vaistų nuo nuodingiausių gyvūnių įkirtimo. Bet mano didžiausioji viltis išnarstomas ir nesunkus iektuvėlis, kuriuo aš galė-siu visados susisiekti su pasauliu ar pasiekti neprieinamas Amazonos gil-u-nas.“

— „Labai tai smalsu,“ atsakė Meškutis. Miss Astoraite nukrypo į bendrą pašnekėję ir pradėjo Meškutį egzaminuoti dėl indijonų taraių mokė-jimo: „kurapa mandurukus!“ — „Mandurukai blogi!“ — Katu amerikonas!“ — „Amerikoni! — ger!“ greit atkirto Meškutis. Miss nuoširdžiai juokdamas

Feliksas Čemerka

Ateities klausimu

Mes lietuviai emigrantai, galime sakyti dar nežinome savo ateities čia Brazilijoje. Todel pasistatykime sau klausimą: „Kogi mes atvažiuojame Brazilijai?“ Aš manau ne dėl to, kad likus amžinai proletarais dirbančiais fabrikuose ir kitose panašiose „laikino darbo įstaigose, kur uždarbis taip mažas, kad užėjus nedarbo laikui prisoina kęsti skurdų gyvenimą, arba net ir bėda.

Visos žmonijos darbe — žemdirbiš užima galingiausią vietą, nes yra žmogumi tvėrėju. Gyvendamas kasdieniniame kontakte su gamta — viską kas tik yra reikalinga jo egzistencijai pasigamina savo rankomis. Bendrai imant žemdirbių yra daugiau patenkinti savo likimu, negu kitų profesijų žmonės.

— Tai kodėl taip yra, kad mes lietuviai gimę ir augę žemdirbiais taip ilgai blaškome į visas puses ir sulig savo specialybės negalime rasti sau amato, čia Brazilijoje, kur didžiausi plotai, taip derlingos žemės dar dirvonuoja ir kur, ta derlinga žemė taip lengvomis sąlygomis įgyjama.

Argi jau mes lietuviai, pasižymėję savo darbštumu ir rimtu prisirišimu prie žemės, neurasime tikro kello, kaip galima būtų prieiti prie tos mylimos žemės, kad ji duotų tą, ko mes iš jos laukiame.

Todel, pravartu būtų rimčiau pažvelgti į šį klausimą ir neatidėliojant pradėti gyventi, kad jį išrisus teigiama. Jau laikas būtų pasiekti kitų tautų pėdomis.

Vokiečiai gi, nežlūrint į tai, kad jie yra iš prigimties įvairių profesijų žmonės, lengvai galintieji įsikūrti ir miestuose, visgi turi sudarę Brazilijoje rimčiausias žemės ūkio kolonijas kaip Pietų Brazilijos taip centralinėse Estados: Goyaz ir Matto Grosso, ir iš jų tarpe suliginamai labai mažas nuomintis dirba, kaip paprasti žemės ūkio darbininkai p. s. kitataučius. Bet nereikalinga mums imti pavyzdžio nė nuo vokiečių, nė nuo japonų, nė nuo lenkų pasižymėjusių savo žemės ūkio kolonijomis. Užtenka mums tik dirtoletį ir giminingą latvių tautą, kur nė vienas lietuvis, kad išvengus šiais sunkiais laikais bado, rade sau prieglaudą. Koks

didelis tarp mūsų ir latvių skirtumas, mūsų nenaudai, net gėda prisipažinti. Mes garsingi Brazilijoje kaip gi tuokčiai, peštukai. Laimė dar, kad esame atsižymėję pas braziliokus savo darbštumu. Apie latvius gi apart gero, nieko bloko negirdėti. Miestuos jų kaip ir nėra. Visi susispietę žemės ūkiu kolonijose „Varpa“ ir „Nova Odessa“.

Ar negeriau būtų mums lietuviams jeigu ir mes trėtume nors vieną panašią žemės ūkio koloniją. Tuomet, kad ir panašiuose atsitikimuose, kaip kad dabar mes randamės, ar negeriau būtų praleisti sunkius nedarbo ir krizio laikus pas savo giminę, pažystamą, ar draugą isikūrusi žemės ūkyje. Tuomet nesijaustų tas bailsus svetimųjų išnaudojimas ir daug maloniau būtų galima savųjų tarpe praleisti užėjusius blogus metus.

Negalima sakyti, kad iš lietuvių tarpo nebuvo bandyte įsikūrti žemės ūkyje, bet ar pasisekė kam gerai įsikūrti, tai dar mes nėsamo apie tai girdėti. Apie nepasisekimus turime žinių apšiai. Pirmųjų nepasisekimai, žinoma yra didžiausia priežastis, kad šis klausimas liko beveik užmirštas. Ir kuo tolyn, tai skaičius norinčių įsikūrti žemės ūkyje oina vis mažyn, nes nėra viliojančių perspektyvų. Argi gali su smukęs ūkininkas patarti kam nors kitam daryti tai, kas jam pačiam nepasisekė.

Tie pirmi mūsų bandomai įsikūrti žemės ūkyje svetimoje mums šalyje, prie nepaprastų aplinkybių ir nežinomų mums apytovų, davė netikėtai vaisių, bet taip pat ir teigiamų, nes įgytos praktinės žinios yra labai svarbios. Tokiu būdu būtų labai gaila, kad jos turėtų žūti neatnešę jokios naudos kitiems.

Aš, taip pat esu vienas iš tų pirmųjų, kurie bandė, bet nepasisekė įsikūrti žemės ūkyje, mielu noru savo praktines žinias šiam klausimui bandysiu patiekti spaudoje.

AR JAU ATNAUJINAI PRE NUMERATA?.. SKUBINK, KITU BUDU NUSTOSI DAUG NAUJIE NU IR ĮVAIRENYBIU!

taip darysi savo žygį, kaip man nusakei, t. y. su 50 žmonių, lėktuvu, kulkosvaizdžiu, tai iš Amazonos girių griaužėnų nebeįgriš ne tik nė viena įsų lėktuvas ar kulkosvaizdžio rintelė, bet ir nė vienas žmogaus ar mulo plaukas. Prašau tu nepamiršti!

— Dėkui už perspėjimą, atrežė Miss drebėdama iš pykčio. „Laikas parodys, kas turi daugiau teisių mūsų kraštuose tirti: ar mes amerikiečiai, ar lietuvis mokslininkas iš Telsių. — Mr. d'Andrada, prašau kvieisti Žemių Amerikos Jungtinių Valstybių pasiuntinį Mr. Glyną.

Meškutis dar sykį nusilenkė ir išėjo.

— „Atleisk man, bet Tamsta esi neįsimintingas“, jam pakelė patėbėdę d'Andrada. Meškutis patraukė pečiais ir atsakė: „man nebelleka nieka kita, kaip savo jėgomis imtis to darbo.“

D'Andrada pro suspaustas lūpas prašnyptė: „ar turi tam pakankamai pinigų?“

— „Palik tai man pačiam rūpintis.“

— „Aš klausiu tai Tamstos paties gerovei senjorai Meškuti“, d'Andrados balsas skambėjo liiguisti. „Tamsta esi pėteisus mano rūpestį atstumdamas. Žinok, jog žmogus, kurį pažįsta visas Buenos Aires miestas ir didelė d'lis Argentinos gyventojų, gali Tamstai daug padėti.“

Meškutis tylėdamas skubiai nuėjo prie išeinamųjų durų.

„Jei tamsta sutinki“, skubiai tešė d'Andrada, „aš noringai prisidedu. Malonėk manęs palaukti garderobe, kol pasauksiu ta poną ir atsiveikinsiu su Miss Astoraite“. Čia jis pasuko į kitą

Įvairenybės

Mokslų perspektyvos.

Anglijos mokslininkas Rhodes chemikų suvažiavime Mančestery la kė labai įdomią paskaitą apie mokslo pažangą netolimoje ateity. Žmonija esanti didžiųjų išradimų angoje. Nedaug esą beliko laiko dirbtinu būdu gaminti protoplazmą. Padariusi šį geniališką išradimą, esą būsiąs pakirstas mirtingumas, žmogaus organizmas galėsiąs būti dirbtinės protoplazmos stiprinamas, saugojamas nuo senatvės, gydomas.

Netolimoje ateity kovų įrankiai — ginklai — būsią grynai „moksliški“. Jų tarpe bausiāsi būsią vadinami „mirties spinduliai“. Tai labai trumpo bangavimo spinduliai. Jei moksliui pavyktų tuos spindulius pailginti, jie tātai ir būtų naujausias ir baisiausias žmonių ginklas. Jau galima esą tvirtinti, kad ateity — atmosferos (oro) dirbtinu būdu bus gaunam. cukrus, celuloza. Todel tat manoma, jog ateities žmonės mainis ir net rėdysis iš atmosferos, nes celuloza yra juk vienas svarbiausių elementų gaminant dirbtinį šilką.

Dar neištirtos vietos.

Iš kolonijos po Tibetą, Kiniją, Moncoliją ir Indiją grįžo Naujorkan žymus Amerikos mokslininkas J. Kok.

Jis pranešė, kad tarp Indijos ir Tibeto jam pavykė atrasti kalnus, aukštesnius už Himalajų kalnus, kurie dar nėra gerai ištirti ir buvo laikomi aukščiausiais kalnais pasauly.

Žymūs Amerikos geografi reiskia nuomonę, kad aukštesniųjų Himalajaus kalnų atradimas esąs visai įtikėtinas, nes Roko ištirtas sritis iki šiol nebuvo pasiekusi juokta ekspedicija.

Prof. Rok pasakoja, kad tarp Himalajų ir naujai atrastų kalnų jis apkalnė gultonųjų lamų valstybę Muli. Jis buvęs pirmas baltas žmogus, patekęs į jų sritį.

Neskestamieji drabužiai.

Vienas italų išradėjas demonstravo Genuoje uoste savo naujai išratus rūbus, su karlais negalima nuskeisti.

Tie rūbai yra iš gumos ir kiek panašūs į narų rūbus, tik rankovės ir visas liemuo padarytas taip, kad jais apsilvilkę galėtų lengvai varstyti vandenį. Bandymas gerai pavyko, nes keturi „skenduoliai“, kurie devėjo tuos rūbus išsilaikė vandens paviršiuje neskęsdami ir nepritrūkdami oro gana ilgai. Todėl dabar kyla mintis visiems jūros keliautojams įtaisyti panašius rūbus, pakeliant tuoj ligi vartotus gelbėjamosius ratus.

Medecinos mokslas Kinijoje.

Medecinos mokslas Kinijoje ligi šių laikų stovi labai žemai. Pavyzdžiui, silpnos akys gydomos šviečiančiais va baldžiais, nes manoma, kad patys šviečiam, gali grąžinti šviesą ir akims.

Kosų yš gydomas sudžioviunta ir sutrinta į miltelius rupazių bei drižių odu. Vidurių ligos gydomos kailio skalviu, arda oduis tuzdai.

Ištraukus dantį, jei per daug bėga kraujas, į žaizdą įpilama parako ir uždegama.

Recepto rašymas yra labai nepaprastas darbas. Daug reikšmės turi ir popieriaus rušys, bei spalva.

„Karališkoji pypkė“.

Liverpuly mieste yra didžiulė pypkė, kurią praminė „karališkoja“, ši pypkė dieną ir naktį rūksta, kaip amžinoji ugnis.

Liverpuly yra didžiausi tabako sandėliai. Tas tabakas iš užsienio Anglijon rvežamas ir čia jį apkrauna multo mokečiais. Labai dažnai tabako savininkai atsisako nuo savo nuosavybės, nes neišgali išpirkti iš muitinės. To tabako negalima parduoti, jį tik galima sudeginti. Tas tabakas ir

deginamas „karališkoje pypkėje“, kuri yra ne kas kita, kaip stora krosnelė su žemu kaminiu. Tai „pypkė“ medžiagos niekuomet netruksta ir sągai pasikeidamui dieną ir nakti, šakėmis kemaša jon tabaką. Sargams uždrausta rūkyti, einant savo pareigas.

litieso Meškutiui ranką: „Tamsta man patinki, aš kiekviei Tamstą „dalyviu“. D'Andrada lengviau atsliduso, tačiau per anksti, nes Miss dar nebaigė...

„Tadai viena salyga: ir jos vėdas išsųk pasidarė rimtas. „Tamsta neturi nė žodžio rašyti apie šią ekspediciją.“

— „Miss Astoraite“, prašneko Meškutis, palengva traukdamas savo ranka iš jos „pradžio mūsų kalbos aš, kaip džentelmenas, pažadėju Tamstos nepilviti ir todėl dabar pasakau: to aš negaliu pažadėti. Dabar noriu dar kažką pasakyti: Tamsta mano pavardės nenagirdai, nors vis tik ją minėjai. Aš esu Jonas Meškutis.“

Amerikietišs laikysena išsųk pasikeitė. Ir dabar tik Meškutis pamatė prieš save grafią moteriškę. Don Estebana, Tamsta sakei, kad šis žmogus yra fazenderis!“

„Mister d'Andrada čia visai nekalta“, įsimaišė Meškutis. „Aš iš tiesų gyvenau keletą mėnesių Corrego apylin kėse norėdamas aklimatizuotis ir pamokti vietines indijonų tarmes. Tik mane stebina staigus Tamstos nusivylimas, Miss Astoraite. Mūsų reikalai ten gana skirtingi: Tamstai sociologijos klausimai, o man kultūros istorijos ir pirmų pirmausia... pasilpingtos šviesos...“

Miss Astoraite neįdama ranką pa darė tokį muostą, kurio galėtų pavydėti bet kuri Italijos hercogaite.

Meškutis atsisėjo ir nusilenkė Tamstai atsakai man, Miss Astoraite, visiška. Leisk dar nors porą žodžių pasakyti!“

„Prašau!“

„Aš noriu Tamstą perspėti, nes aš už pamokas brangiai užmokėjau. Jei

taip darysi savo žygį, kaip man nusakei, t. y. su 50 žmonių, lėktuvu, kulkosvaizdžiu, tai iš Amazonos girių griaužėnų nebeįgriš ne tik nė viena įsų lėktuvas ar kulkosvaizdžio rintelė, bet ir nė vienas žmogaus ar mulo plaukas. Prašau tu nepamiršti!

— Dėkui už perspėjimą, atrežė Miss drebėdama iš pykčio. „Laikas parodys, kas turi daugiau teisių mūsų kraštuose tirti: ar mes amerikiečiai, ar lietuvis mokslininkas iš Telsių. — Mr. d'Andrada, prašau kvieisti Žemių Amerikos Jungtinių Valstybių pasiuntinį Mr. Glyną.

Meškutis dar sykį nusilenkė ir išėjo.

— „Atleisk man, bet Tamsta esi neįsimintingas“, jam pakelė patėbėdę d'Andrada. Meškutis patraukė pečiais ir atsakė: „man nebelleka nieka kita, kaip savo jėgomis imtis to darbo.“

D'Andrada pro suspaustas lūpas prašnyptė: „ar turi tam pakankamai pinigų?“

— „Palik tai man pačiam rūpintis.“

— „Aš klausiu tai Tamstos paties gerovei senjorai Meškuti“, d'Andrados balsas skambėjo liiguisti. „Tamsta esi pėteisus mano rūpestį atstumdamas. Žinok, jog žmogus, kurį pažįsta visas Buenos Aires miestas ir didelė d'lis Argentinos gyventojų, gali Tamstai daug padėti.“

Meškutis tylėdamas skubiai nuėjo prie išeinamųjų durų.

„Jei tamsta sutinki“, skubiai tešė d'Andrada, „aš noringai prisidedu. Malonėk manęs palaukti garderobe, kol pasauksiu ta poną ir atsiveikinsiu su Miss Astoraite“. Čia jis pasuko į kitą

lože, o Meškutis nė manydamas jo lankti leidosi laiptais žemyn. Jau manė Meškutis tiesiai eiti į savo viešbutį, kai kitais laiptais vėl staiga į pavė o d'Andrada. „Atsiprašau, kad Tamstai reikėjo iaukti“, vėl prašneko jis pakelė viikdamasis virvūntį apsiausta. „Geriausia būtų abiem nueiti į mano butą ir ten netrukdomi gal'tūmė visą apsvartyti bei aš noriu Tamstą supažindinti su keleta žmonių, kurie gali būti labai naudingi.“

Meškutis, sekundą svyravęs sutiko „Aš tamstą nuvešiu į „Casino Pigalę“, tešė d'Andrada toliau jau automo bily, į kurį įjėdu sulipo tuoj prie tetro ro. „Ten turėsi prozos pakalbėti su išimtingais žmonėmis. Aš tikiu, kad tamstos susaunymas bus sekmingas.“

Po pusvaidžio Meškutis sėdėjo puikiai įrengto klubo šoninėje ložėje ir gyval kalbėjo su dviem ponais, kuriuos jam d'Andrada pristatė — abu būros nakleriai. Senyvas ir labai pilvotas Henriquez Tottas ir jaunutis, beveik vaikišku veidu José Petarutis nuosirdžiai šnekino Meškutį, bet šis laikėsi atsargiai. D'Andrada snekėjo su kažkur Meškutiui matyti žmogum. Visur aplinkui darės linksma. nerūpestinga nuotaika. Šen ir ten švytavo nuogi moterų pečiai greta su frakuotais vyrais, žibėjo brangieji akmenys su auksu. Čia Meškutis juto didesnius nepažystamų moterų burtus, negu jam įprasto aplinkumoj. Į scenos uždangalo kilimą ir puoliną maža kas te reipė dėmesio. „Tik mažąją Lejozą visi pastebi. Ji tik 16 metų, bet šoka lyg laukinis mustangas ir žavėja visus, kaip angelas“, pastebėjo José Petarutis.

Tuo tarpu d'Andrada dingio, jis

nuėjo į už scenos esama garderobą pakalbėti su Donna de Los Lejoza. „Prašau į vidų Don Estebana, mes esame vienos, tik čia dar yra Cristobalenas“, pasigirdo balsas iš už plonos sienos. Įėjus d'Andrada rado prie puošnaus moterų garderobo stalo besėdint dvi moteriškes ir vieną vyrą.

Jaunesnioji — kokių 16 metų mergaitė — sėdėjo pintinėje ir žaidė perla šniūrel u. Nepaprastai, ligomis blakstienomis akys buvo su atida nukreiptos į didelį veidrodį o su snukūčiuose dantukuose laikė pralinę. Baltos ir rėkakšies ranktės kyšojo iš baletinio kostiumo, kuris užpakaly buvo išpiantus ligi juosmens, o priešaky vos dengė dar vaikišką krūtinę. Didelis vyresniosios panašumas į mergaitę išdėvė ją esant jos motina. Tik jos visos kūno formos buvo ryškesnės ir rūpesnės. Trumpakojis ir liemeningas greta jos stovis vyras buvo jos brolis Cristobal Cabrolas.

„Ar tu, jėsi, pačios“, lyg pykte lėjusi prašneko Donna Juana de Los Lejozos, deglama cigareta nuo Cabrolas rankose laiko nuo degtko. „Tavo pasirodymas mus labai suduodino.“

„Ar greit išėis scenon mažytė?“, paklausė d'Andrada.

„Tuo“.

„Tai mes galėsi me tuoj apie reika lą kalbėti.“

Mergaitė įsistėdė. „Jūs galite visa ir prie manęs kalbėti, tik aš moku ty lėti, kur reiktas“, ir išėjo pro duris.

„Geru naujienų yra! linksmi prašneko d'Andrada.“

„Aš užėjau gerus „Didžiosios Žuvis“ pėdsakas.“

„Ar išties „Didžiosios Žuvis?“ sykiu sušuko brolis su seserim. (b. d.)

SPORTAS

S. Paulo L. Sperto S-gai «Lithuania» ping-pong stalo pirksimui yra aukavę šie asmenys:

A. Burdelis	10\$000
J. Jankauskas	5\$000
V. Martusevičius	10\$000
B. Šukevičius	5\$000
F. Cemerka	5\$000
A. Goškis	10\$000
X X	5\$000
X X	2\$000

Taip pat aukų lapaspirasė ir pasižadėjo trumpu laiku sumokėti: Kun. B. Sugintas 50\$000, V. Klimeika 2\$000, S. Žičkus 10\$000, A. Kinas 5\$000. Visiems aukavusiems ir pasižadėjusiems dar šiam reikalui aukuoti, reikiama širdingą padėką.

S. P. S. S-gos «Lithuania» Valdyba.

Pafymėtinos sporto s-gos „Lithuania“ rungtynės.

Jei iki šio laiko Lietuvos sporto S-ga «Lithuania» galėdavo pasididžiuoti savo laimėjimais futbolo rungtynėse, tai praėjusi sekmadienį įvykusios rungtynės su F. C. «Vasco de Gama» su teikė «Lithuanijai» didžiausią garbę. Šiose rungtynėse «Lithuanai» prisėjo susidurti su gan rimtais priešiniais, stipriausiomis futbolo komandomis São Paulo priemiesčiuose, tačiau pirm. kom. lithuaniečių išėjo laimėtojai, 4 : 0 «Lithuanijos» naudai.

Antroji komanda sulovė su «Corinthians do Bom Retiro» rezultate 0:0. «Lithuania» savo išloštųjų tautų kolektyvą papildino dar vieną gražią tautą.

Garbė jums lithuaniečiai!

JUOKAI

Miesto sode.

Vaikas neturėdamas kur dėti savo buterbrodą žaidimo laiku, rado išeitį.
— Senelis o seneli! Ar jūs turit dantis?

Pr. Slamfinskas.

Linu žiedai.

(Pabaiga)

Ant gonkų stovi josios tėvas ir rūšiniai žiūri j juos. Jis kramtė lūpas, bet nedrįsta ką nors sakyti, nes tarniai kambary, o langas pravaras. Bet Anelė stauga pribėga prie tėvo, sugriebia jį už rankos ir kalba greitai, užduodama:

— Jis negal išeit, tėveli...
— Jis negal išeit? — nustebė tėvas. Jis vos pajėgia suvaldyti savo pyktį.
— Ne, aš neteksiu už Andriaus.

Aš negaliu...
Tėvas žiūri j ją ir jo blakstienai dreba:

— Aš negaliu... Dėl to... dėl to, kad Jonas buvo pas mane klėty...

Kaip karšta geležim nudegintas, tėvas griebia ją už rankos, įsitraukia nuo gonkų į seklydą ir užrakina duris.

Bernas pribėgo prie durų. Jis girdi ten viduj smarkius suaugius, girdi tylūs dejavimus, jis daužo duris, bet nieko negali padaryti. Jis sumušė krumplius ligi kraujo, jį visą išpylė prakaitas.

Po valandėlei atsidarė durys. Išėjo tėvas, sustoja tarpdury ir sukandęs dantis žiūri j savo berną. Jis nori kažką sakyti, lūpos dreba, bet jis vis susivaldo.

— Ne, vaikuti, neturiu.
— Ar ne vieno neturi?
— Ne.
— Tai gerai! Palaikyk mano buterbrodą, o aš pažaisiu su draugais.

Negali apsieit.

— Žinot mano vyras jokių būdų be manęs negali apsieiti...
— O tai visai taip, kaip mano!
Ar jis sau kojines taisto, ar gazi ką prisiuva ar ką nors kitą daro, vis mane prašo jam siūlą į adatą įverti.

Paskutinis noras.

Teismo sprendimui buvo nutarta kaltinajį nubausiti 8 motais. Prieš teisėjams išsiskirstant kaltinamasis buvo paklaustas ko jis nori. Pastarasis atstiklė, sugniaužė savo kumščius ir artindamas prie savo gynėjo tarė:
— Aš norėčiau bent penkias minutes pasikalbėti su šiuo tipu...

Išlošė derybas.

— Kodel tavo broliė nėra šiandien mokykloj?
— Jis serga, galvą sau susipiaustė. Mes su juo ejom derybų, kas vikriau pramuš galva stiklą. Ir jis išlošė.

Per egzaminus.

Profesorius: — Kokį geriausią daiktą dave mums chemija?
Studentas: — Blandines moteris.

Užtikrina.

— „Dalykas kurio aš labiausiai bijau, gydytoju, yra tas, kad aš nebūčiau palaidotas gyvas.“
— „Nebijok tausta — jeigu aš tamstą gydan, tas negalima.“

Teisme.

Teisėjas svarsto bylą dėl kaimynų peštynių ir kreipiasi į kaltinamąjį.
— Ar prisipažįstate kalta?
— Už ką aš kaltinama, pone teisėjan?
— Jus kaltinama sumušime savo kaimyno ant laiptų.
— O tai kam jis neuždegė šviesos? Aš maniau, kad mano vyras sugrįžta ir norėju su juo pasikalbėti.

Mokykloje.

Mokytojas: — Centaurais vadino

— Na, mat tavo velniai, gali likti, — istariai jis pagaliau užduosiu balsu. Greitai eina pro jį, sustoja, smarkiai sudoda bernui per veidą, ir eina į kiemą.

Bernas stovi valandėlę vietoj, pas kvi nedrįsiai įeina į seklydą. Anelė stovi prie veidrodžio ir taisosi sutaršytus plaukus. Jos kairioji ranka pamėlynavus ir at grindų guli pamesta nendrinė lazda.

— K s čia darosi, Anelė?
— Aš pati nežinau.

Pauza.

— Aš pasakiau, kad neteksiu už Andriaus: Tu pats žinai, — sako ji eidama prie jo.

— Tu neteksi už jo?
— Kaip gi aš tebėsiu? Aš jo nenuriu. O tu pats pasakei kad esi buvęs mano klėty... — Ji žiūri jam tiesiog į akis. Jos balti dantys sukasti o lūpos pravertos. Ir akys vis pamazi mažėja ir keistai žiba.

— Bet tai buvo melas Anelė!
— Na taip, aš ir apgavau tėvą. Lyg tu nesupranti? — Ir ji staiga apsikabina jį ir ilgai bučiuoja.

— Na, tai šit tas pabučiavimas, kurio tu taip norėjai, — sako ji vos ištaradama žodžius. O josios lūpos visai išdžiūvę ir karštos.

—o—

Taip už kokių dviejų savaitių buvo jų vestuvės.

tokius padarus, kurie atrodė, kaip pusė žmogaus ir pusė arklis.

Po valandėlės atsikelia mažas Jonukas ir klausia mokytojo.

— Aš norėčiau žinoti, kur toks centauras gydosi, pas daktarą ar pas veterinariją.

Stoty.

Pakeliui sustabdė keleiviai traukinį.

Vienas iš trečios klasės vagono garšiai rėkia:

— Sulaukykit traukinį, nes čia moteriškė vaiką pagimdė.

— Tai niekis, — atsakė palydovas. Vaikas iki keturių metų gali be bilieto važiuoti.

Čia jau nebe juokai.

Kartą, K. Uckus, sutikęs pilietį Revkomą, mirktelėjo: „Eime, tavoriščiau, išmesti vieną dozą piugutės“.

Revkomas apsilaižė, pašokėdamas ištiesė ir klausia Uckų: „O iš kur tau, brolyti, tokia laimė kad gali fundyti, juk neseniai skundeisi?“

„Palauk — pala“, perkirto Uckus tavoriščiui, — „užeikim knaipun aš tau papasakosiu, kad nereikia j visas pušes spinaudėti, kaip jūs kad darote. Matai, gavau netermininę pensiją net 400\$000, o už nuosimčius turėjau honką alaus užmokėti.“

Revkomas da plačiau išsišiepė: „Sakyk, meldžiamasis, iš kur tau tokia malonė nušvito, už kuriuos nuopelnus tau pinigai byra kaip iš gausybės rago?“

„Et, kad tu, tavoriščiau ir nemokša: pabūznyk dažniau prieš Popiežius, prieš stebuklus, na, žodžiu, prieš tai ką kunigas imoko žmones bažnyčioje, tai ir jums tokia «dangiška mana» pradės kristi... kaip iš gausybės rago. Vot neišmanėliš!“

„Aa, dabar jau suprantu: tai tu gauni be nuosimčių neterminines pensijas tik už tauti, kad nerašytum, ar kad dažniau rašytum?.. Kaip gi čia vėl?..“

„Vot durnas“, nusispiovė Uckus, ir abudu sugužėjo knaipan.

Ką juoda kalbėjo knaipoje žnan nebektoko nugirsti.

Nugirdę ką, kitą syk pasijuoksim karščiomis asaromis.

Nugirdęs.

(tąsa iš 1 pusl.)

Iš Mookos padangės.

24 d. š. m. buvo šauktas eilinis Dr. V. Kudirkos vardo liet. pradž. mokyklos mokinių tėvų visuotinas susirinkimas. Į šią mokyklą leidžiančių yra apie 60 tėvų, kurie rodos ir turėtų rūpintis mokykla ir jos materialiu bei moraliu gerbuviu. Bet ar visi tą reikalą supranta? Ar visiems rūpi savo vaikūčių ateitis? Dėja, kad ne. Dauguma vaikų tėvų nors ir galėtų bet nesumoka jiems skirtu trijų milreisų mokesnio, tuo priveddami mokyklą prie materialio skurdo ir darydami savo vaikūčiams ne mažesnio moralio nuostolio.

Antra, nelsako susirinkimui. Štai kad ir 24 d. š. mėn. iš 60 vaikų tėvų j susirinkimą atsilankė tik 24 asmenys — tik trečdalis ir tai daugumoje tie, kurie užsimokėję. O ka-gi daro kiti? Matyt, kur susėdę, vaikūčių asaromis aplaistytą pingutę laka. Kas jiems mokyklos ir jų vaikūčių reikalai. Oi blogai, tėvukai, darote, blogai!

Visiems jums lygiai turėtų rūpėti šis reikalas, ir visi juo turėtum rūpintis: kas materialie, kas ne, — nors savo darbu pritarimu, iš ko vis šokia tokia nauda būtų.

Kitokiu atvėju, ar ne verta būtų pasekti sodininką, kuris pavarasio saulutei pradėjus linksmi šypsotis, atėjęs j sodną su savo pikkleliu pašalina nuo medžio nudžiūvusias šakelas, kurių vietoj vėliau atauga naujos ir išskleidžia gražius lapelius.

Gal ne blogai padarytų ir mūsų mokyklos tėvai, pašalinę iš savo tarpo vieną kitą tokių apsilaidėlių demoralizuojančių kitus tėvus ir trukdančių pačiai mokyklai progresuoti. Juk kaip tenka girdėti, yra priimtas mokyklos vidaus tvarkymosi statutas, bet kodel tai juo nesivaduojama.

Jau očiui Dievui, suolna trys metai, kaip si Dr. V. Kudirkos vardu mokykla veikia, bet materialiu atžvilgiu vistiek ji dar labai silpna. Laikosi tik dėka gerbiamo mūsų konsulo, kuris laikus nuo laiko socialiu keliu materialiai ją šelpia.

6 dieną rugpjūčio mėn. buvo rengtas mokyklos trijų metų sukaktulį paminėjimas, bet esant dabartiniems neramiems laikams, teko atidėti vėlesniajam laikui.

Ne tėvas.

Kartais ir nekaltai priseina įkliuti

Praeiti atnandienį 26 d. š. mėn. Canindė rajone, Gudliauskų namuose buvo «Vilties» choro valdybos posėdis. Dabujanči mieste tvarkos policia, pastebėjusi keleto asmenų susirinkimą, apie 9 val. vakaro, su to rajono delegatu, atėjusi j kambari visus ten buvusius 9 žmones areštavo ir nugabeno j centralinę policiją. Centralinėje policijoje prisėjo išbūti visą parą, iš kur tardant neradus jokios kaltės trečiandienio vakare vyrų paleisti.

Šis atsitikimas mums aiškiai parodo, kad šiuo laiku reikia būti atsargiems ir didesnių saueigų, bei susirinkimų geriau nedaryti.

O dietis.

Paskutinės radio žinios

Buvusis Ispanijos karalius Alfonso, šiomis dienomis apleido Paryžių ir išvyko automobiliu j ekskursiją per Rytų Europą.

Alfonso jau pasiekė Pragę Čekoslovakijos sostinę.

Argentinos piliečiai, gyvenusieji Bolivijoje, bijodami didelio karo su Paragvajum, masėmis kraustosi j Argentina.

Bolivijos aviacijos dalys šį penktadienį smarkiai bombardiravo paraguajiečių pozicijas Choco ir Pilcomayo srityje. Stipriausios paraguajiečių kariuomenės jėgos koncentruojasi prie Pitiautudo ir Carlos Antonio Lopez.

Pranešama, kad maršalas Pilsuckis, žymiausias lenkijos politikas ir karys, dels ilpnos sveikatos, visai pasitraukia nuo bet kokio politinio veikimo.

Šiaurės Amerikoje, Oaklaude, Argentinos įgaluotam ministeriui Dr. Zina, važiuojant automobiliu, įvyko didelė katastrofa. Dr. Zino sunkiai sužeistas, šoferis užmuštas vietoj.

Pranešama iš Tokio, kad japonų įgulos dalys Fuchunge, buvo netikėtai užpultos skaitingu būriu reguliarių kinų kariuomenės.

Po kelių valandų smarkaus mūšio, kinai pasitraukė palikdami virš 200 užmuštų ir daug sužeistų. Japonų žuvo 50.

Anglijoje, Lancashire rajone sustreikavo audinc fabrikų darbininkai. Streikinkai reikalauja mokesnio pakėlimo.

Gorgulovas įteikė Prancūzijos vyriausybei malonės prašymą, pakelti mirties bausmę kalėjimu iki gyvos galvos.

Iš Santiago pranešama, kad Lenkija pripažino Chiles vyriausybę su Carlu Davila priešaky.

Rumunija Bucharesto priemiesty iš vieno fabriko kilo gaisras, kuris greit įsiplėtęs apėmė virš 20 aplinkinių namų.

Gaisre žuvo 3 žmonės. Nuostoliai labai dideli.

Jau trys metai suėjo,

kaip „LIETUVIS BRAZILIJOS“

lanko ne tik S. Paulo lietuvius, bet ir tolimoje provincijoje gyvenančius fazendų darbininkus prijauniančius lietuvių. Per tris metus savo gyvavimo, jis spėjo sustiprėti ir atsistoti pirmoj vietoj lietuviškos kolonijos reikalų gynime.

Žengdamas į 4-sius metus „Lietuvis Brazilijoje“ žada ir gi savo skaitytojams tiekti įdomiausių ir naudingiausių žinių iš visų pasaulio kraštų. Todėl kiekvieno lietuviu pareiškta stoti į mūsų eilę. Kodėl? Todėl, kad „Liet. Brazilijoje“ yra rimčiausias, didžiausias, nepolitinis, lietuviškos minties laikraštis, beto yra pigiausias, nes Brazilijoje kaštuoja tik 10\$000 metams, 6\$ pusei metų ir atskiriems mėnesiams po 1\$. Užsieny — metams 20\$, pusei metų 12\$.

Metiniai skaitytojai gauna dovanų gražių lietuviškų žurnalų.

ADRESAS:

„LIETUVIS BRAZILIJOS“ Caixa postal, 1764 SÃO PAULO

LIET. „BRAZ.“

gaunamas šiose vietose:

- 1) Luz stoties kioske,
- 2) José Paulino vaistinėj,
- 3) Prie pašto laiptų ir kampo,
- 4) Rusų vaistinėj Mokoje,

pas atėjusius
 platintojus visuose miesto rajonuose ir „Liet. Braz.“ redakcijoj visomis dienomis.

Parduodama žemė

Geromis sąlygomis parduodama 10 alk. žemės, kuri randasi 4 kilometrai nuo est. Caiuá, L-a Sorocabana.

Kreiptis:
 Rua Conselheiro Nebias, 150,

D-na Alma.

Geriausia ir patogiausia skelbtis
 „LIETUVIS BRAZILIJOS“

Vokiečių fotografijų įstaiga
 „BERNARDO“,
 įsteigta 1890 metais

Atlieka įvairius darbus fotografijų srityje. Specialybė padidinti, o taip pat su dažais.

Darbas greitas, sąžiningas ir pigus. Vyksta į namus fotografijų reikalais. Daro iš fotografijų naujas.

ARTHUR SCHMIDT
 Rua São Caetano, 111 (senas n.108)
 São Paulo.

DR. S. MEYER.

Ultravioletiniai spinduliai.

(Diplomuotas Geidelbergo ir Rio universiteto.)

Priima: vidurinių, veneros ir nervų ligoms nuo 2 iki 6 val vakar. susikalbama lietuviškai.

RUA BARÃO ITAPETINGA 37-a salas 8-9. T 4-0715.

PINIGŲ KURSAS.

Litas	---	1\$60
Prancūzų frankas	---	\$538
Vok. markė	---	3\$251
Ital. lira	---	\$698
Doleris	---	13\$310
Urugvajaus pezas	---	6\$511
Argentinos pezas	---	3\$525
Anglų svaras	---	47\$480
Lenkų	---	1\$815

Marietta Passerini.

PRIBUVĖJA -- AKUŠERĖ.

Rua Silva Pinto, 49 (Bom Petiro)

Telef. 5-3584. S. Paulo.

VAKARINIAI KIRPIMO KURSAI

Mokslas teoriskas ir praktiskas kirpimo, yra greitas ir sąžiningas sulys naujausios mados. Sistema: amerik., francūzų, anglų ir vokiečių.

Pamokos nuo 7 iki 9 v. v.

Taip pat ten parduodama kojine siuvama mašina.

Kreiptis: Lgo Paisandu, 48. 4 and.

PHOTOGRAFIA

São Caetano

Gerai ir pigiai fotografuoja pavieniai, grupėmis, pas save ir į namus vyksta, padidina ir perdirbinėja iš senų.

Kreiptis:

Rua S. Caetano 85 (antigo 77).

O. JACOBSEN.

Dr. A. M. Kandia

Venerinių, vidurinių ir vaikų ligų. Priima: nuo 9 iki 11 v. ir nuo 3 iki 6 val.

Analizė ligoniams nemokama, persikėlė į rua Barão Itapetinga, 52. 3° andar, Telef. 40 218.

Kalbama rusiškai, lenkiškai ir vokiškai

Skaityk ir platink „Liet. Braz.“

Banco Allemão TRANSATLANTICO SÃO PAULO

Rua 15 de Novembro Nr. 38.

CENTRAS: VOKIETIJOS UŽJŪRIO — BANKAS BERLYNE. Skyriai Brazilijoje: RIO DE JANEIRO, SANTOS, CURITYBOJE, BAHIA, PORTO ALEGRE. ATLIEKA PERLAIDUS Į VISAS PASAULIO ŠALIS AUKŠČIAUSIU KURSU IR GEROMIS SALYGOMIS. INDELIAI IR DEPOZITAI NUO 50\$000

KORESPONDENTAS LIETUVOJE:

Lietuvos Bankas Kaune.

Daktaras

A. JAZARA-SNEGE

(Maskvos gydytojas nuo 1914 m.) Vidaus ligos, chirurgija, venerijos ir moterų ligos.

Priėmimas nuo 9 — 12 v. ryt. ir 2 — 6 v. v.

Ladeira Porto Geral 12 sobr.

(kampas Boa Vista ir 25 de Março)

2 andar, salas 4 e 5 Tel. 2-5068 Gyv. butas ten pat 5 aukšte.

Dr. B. K. Chipiakoff

(Maskvos universiteto 1914 m. laidos.)

Rua Ypiranga 15. app. 4. (kortė rua Santa Ephigenia) Tel. 4-0316

Ligonius priima: nuo 4 iki 9 val. vak., šeštadieniais nuo 3 iki 8 v. v.

Sekmadieniais nuo 10 iki 1 val. Venerinių, vidurinių ir psichinių

Laboratorija: tyrimas šlapimo, kraujo, mikrobu ir t. t...

Laboratorija

MEDICINIŠKAS IŠTYRIMAS

(Nugarakaulio smegenų kraujo šlapimo ir išmatų). Tikras ir geras.

DR. A. KANDIA IR M. KOGAN.

persikėlė į Rua Barão Itapetinga 52. 3 aukštas. Telef 4-0218

REDAKCIJOS IR ADMINISTRACIJOS ATSAKYMAI.

A. Šaučiuliui. Tamstos straipsnis dėl vietos stokos, šiame numeryje netilpo. Prašome rašyti daugiau.

R. Kymantui. Straipsnis „Dėl esamų organizacijų“ ir laikraščio platinimo apskaita gavome. Ačiū.

Kostui Gerinui laikraštį siuntinėjame.

Ne tėvui. Tamstos straipsnis „Iš Mokos padangės“ dėl vietos stokos prisėjo kiek sutrumpinti.

J. Šiaučiuliui. Tamstai laikraštį siuntinėsimė. Taip pat prisiusime ir paskutinius keturis numerius.

Pasto dėžutė

Redakcijoje yra laiški:

K. Makaravičius (pinig. laiškas) A. Pakšys, J. Magyla, J. Masi, K. Molikinas, Ch. Malikinas, A. Misis, M. Macevičius, V. Mizutavičius, M. Mazurkevičutė, E. Rainytė, B. Ramelis, V. Riauba, O. Randžintė, M. Ratens, V. Smalinskas, J. Svecickas, St. Sejunas, J. Šerutis, J. Šablevičius, M. Skadas, J. Šibonis, V. Pečiulis, J. Povilaitis, V. Palekas, St. Petraitis, M. Pajėda, F. Pelekas, J. V. Tėvūnas, Pr. Urniežas, A. Užinskas, J. Vilutis, V. Valantinas, M. Vingrys, L. Vaicekauskas, Vit. Valušaitis, St. Valiukienė, M. Virbickas, J. Vasiūnas, A. Vimeris, O. Vimeris, J. Vitkevičius, Pr. Zieziš.

PASISKELBUS „LIETUVIS BRAZILIJOS“ Jūsų rytojus bus užtikrintas.

Tik „LIETUVIS BRAZILIJOS“!!!

Paieskojimas.

Gyvenas São Paule lietuv. Ignas Butkevičius paieško sesers Veronikos Ivoškevičienės, anksčiau gyvenusios Imbrado miest. Zarasų apskr. pas dukter Zofiją, Imrado pradžios mokyklos mokytoja.

Kas žino apie ją, arba ją prašoma pranešti šiuo adresu: „Liet. Brazilijos“ Redakcijai Caixa postal 1764. S. Paulo Brazil.

DĒMŠIO!

Pranešame mūsų kolonijos lietuvių žiniai, kad visais redakcijos, administracijos ir kitais reikalais kreiptis į redakciją: šiek tiek dienomis nuo 2 — 6 sek. nuo 10 val. ryto iki 2 val. p. p.

Laiškus atsiimti ir kitais pasto dėžutės reikalais nuo 9 val. ryto iki 6 val. vakaro, sekmadieniais nuo -10 val. iki 2 val. p. p.

Prie to gi primenam, kad laiški bus išduodami tik pristacius laiško adresato kvitą, bei pasą.

Redakcija.

Prisieklusis Ver-tėjas.

Verčia iš visų kalbų įvairius dokumentus kaip va: kontraktus, visokius liūdėjimus ir t. t.

Paruošia įvairius popierius įvairiose atsitikimuose: pilietybės įgijimui.

MIGUEL OCOUGNE

Rua 15 de Novembro Nr. 32.
Tel — 2-6393

Prancūzu Navigacijos Kompanija

SUD ATLANTIQUE — CHARGEURS REUNIS.

Išėjimas greituju laivų.

IŠ SANTOS Į PIETUS

IŠ SANTOS Į EUROPA

Jamaïque — C. R. 13 Rugpjūčio
Massilia — S. A. 24 Rugpjūčio

Groix — C. R. 12 Rugpjūčio
Jamaïque — C. R. 31 „ „ „ „
Massilia — S. A. 2 Rugsėjo

Daroma šamados iš Lietuvos 3 kl. paprasta, 3 kl. su kabina ir 3 kl. pagerinta.

AGENTAI:

S. PAULO

SANTOS

Ota Comercial e Maritima
Praça Ramos de Azevedo 9.

Cia Chargeurs Reunis
Rua 15 de Novembro, 186.

Laivakortės į Lietuva ir iš Lietuvos pigiausiomis kainomis

Laivų išėjimas į Europą

Londonier 2-8 1932
Jos. Charlotte 12-8 1932

Kainos pigios.

CASA BANCARIA J. FRIZZO E CIA įkurta 1900 m.

Rua Mauá 207, kampas rua Conceição, prie pat Luz stoties.

Įstaigos darbe teisingumas garantuotas 100:000\$000, kurie padėti valstybės banke. Kalbame lietuviškai įstaiga atdara kasdien nuo 8 val. ryto ligi 6 val. vakaro, sekmadieniais tik ligi 12 val.

JURIDINĖ ADVOKACIJOS KONTORA.

Advokatas, prisiekusis vertėjas ir teisinis patarėjas visokiais reikalais.

A. V. & ORSINI

Daroma: naturalizacijos ir pilietybės dokumentai, chamadas įvairius prašymus ir tarpininkaujame visose teismo, bei valdžios įstaigose.

Kainos prieinamos.

Priėmimo valandos 8 — 12 ir 13 — 18 vv. .

RUA LIBERO BADARÓ 8 sobr. 2º andar — sala 12.

Už apinokamus skelbimus redakcija ir administracija neatsako

„GUA CONSULAR“

(Konsularinis Tarpininkavimas)

L. JUCEWICZ & S. LEPORE

Įvairius prašymai, vertimai, Vedybu dokumentai, Tarpininkavimai valdžios ir policijos įstaigose, Mokesčiai ir paliuosavimai, Šamados, Kadernetos iš policijos, Įvairios informacijos ir t. t.

Išpildoma greitai, ir pigiai.

Vienintele įstaiga turinti plačius santykius su spauda, valdžios ir policijos įstaigomis etc.

(Laivokarčių neparduodame

ir tuo reikalu netarpininkaujame).

São Paulo
Largo da Sé, 9 E.
1º Andar, Sala, 1.
(Palacete Rolim) Caixa postal,
3412.

PIGIAUSIAS IR GREICIAUSIAS susisiekimai tik agencija

„HAMBURGO“

Laivokortės, vyžės į visas šalis. Parūpinama šamados iš Europos į Braziliją. Parduodama žemė sklypais ir alkeriais miesto ir provincijoj.

Sąžiningas ir greitas patarnavimas visomis informacijomis. Interiore atsakinėjame ir raštu.

São Paulo, L-go S-ta Ephigenia 13,

Tel. 4-1152. Caixa postal 3272.

Atidaryta kasdien nuo 8 — 6½ v. v. Šventad. uždaryta.

Kalba lietuviškai.

SKAITYKITE IR PLATINKITE

„LIETUVIS BRAZILIJOS“

JIS GERIAUSIAS PATARĖJAS IR DRAUGAS VISUOSE TAMSTOS

DALYKUOSE.

